

RIGSPOLITIET

POLITI

Rapport

afgivet

af

arbejdsgruppen vedrørende revision af reglerne om vagtvirksomhed

oktober 2009

1. Indledning

- 1.1. Arbejdsgruppens nedsættelse og kommissorium
- 1.2. Arbejdsgruppens sammensætning
- 1.3. Arbejdsgruppens rapport

2. Sammenfatning af arbejdsgruppens overvejelser

3. Autorisation af vagtvirksomheder

- 3.1. Gældende ret
- 3.2. Procedurer og praksis i forbindelse med behandling af ansøgninger om autorisation
- 3.3. Vilkår
- 3.4. Fornyelse af autorisation
- 3.5. Tilbagekaldelse af autorisation

4. Arbejdsgruppens overvejelser vedrørende autorisation af vagtvirksomheder

- 4.1. Indledning
- 4.2. Betingelser for meddelelse af autorisation
 - 4.2.1. Økonomiske forhold mv.
 - 4.2.2. Vandelskrav
 - 4.2.3. Dokumentation/beskrivelse af aktiviteter
 - 4.2.4. Aflæggelse af prøve som betingelse for autorisation
- 4.3. Autorisationens omfang
- 4.4. Vilkår i forbindelse med autorisation, herunder vilkår om årlig indberetning
- 4.5. Sikkerhedsstillelse
- 4.6. Fornyelse af autorisation

5. Godkendelse af vagtpersonale

- 5.1. Gældende ret
- 5.2. Uddannelseskrav
- 5.3. Procedurer og praksis i forbindelse med behandling af ansøgninger om godkendelse af personale i vagtvirksomheder
- 5.4. Ophør af ansættelsesforholdet
- 5.5. Tilbagekaldelse af godkendelse

6. Arbejdsgruppens overvejelser vedrørende godkendelse af vagtpersonale

- 6.1. Indledning
- 6.2. Vandel
- 6.3. Uddannelse
- 6.4. Godkendelsesproceduren, herunder udstedelse af legitimationskort

7. Politiets kontrol med autoriserede vagtvirksomheder og deres personale

8. Arbejdsgruppens overvejelser vedrørende politiets kontrol med autoriserede vagtvirksomheder og deres personale Side 3

- 8.1. Indledning
- 8.2. Løbende kontrol med vagtvirksomheder
- 8.3. Kontrol i forbindelse med fornyelse af autorisation
- 8.4. Certificerede vagtvirksomheder
- 8.5. Kontrol med vagtpersonale
- 8.6. Aflevering af legitimationskort

9. Arbejdsgruppens forslag til ændring af bekendtgørelse om vagtvirksomhed, mv.

- 9.1. Forslag til ændring af bekendtgørelsen om vagtvirksomhed
- 9.2. Yderligere tiltag

10. Arbejdsgruppens overvejelser om behov for ændringer i lov om vagtvirksomhed

- 10.1. Indledning
- 10.2. Egne vagter og vagtvirksomhed udøvet af statslig eller kommunal myndighed
- 10.3. Betydningen af virksomhedens forhold, herunder gæld til det offentlige, i forbindelse med behandling af ansøgning om autorisation, mv.
- 10.4. Aflæggelse af prøve som betingelse for at opnå autorisation til vagtvirksomhed
- 10.5. Udvidelse af muligheden for at nægte godkendelse og tilbagekalde godkendelse af vagter
- 10.6. Betaling for autorisation og godkendelse
- 10.7. Udvidelse af vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde

Bilag:

Bilag 1: Udkast til indberetningsskema

Bilag 2: Forslag til ny vagtuddannelse

Bilag 3: Notat om egenvagter

Bilag 4: Notits om gældende svensk og norsk ret

1. Indledning

1.1. Arbejdsgruppens nedsættelse og kommissorium

Ved brev af 15. januar 2009 anmodede Justitsministeriet Rigspolitiet om at nedsætte en arbejdsgruppe med henblik på revision af de administrativt fastsatte regler for udøvelse af vagtvirksomhed.

Arbejdsgruppens nedsættelse var foranlediget af en samlet henvendelse fra Vagt- og Alarmbranchens Arbejdsgiverforening (VABA), Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Landssammenslutning (VSL), Sikkerhedsbranchen og DI Service om mulighederne for at styrke rammerne for at drive vagtvirksomhed i Danmark samt et efterfølgende møde herom den 30. september 2008 mellem Justitsministeriet, Rigspolitiet og de nævnte repræsentanter for vagtbranchen.

Justitsministeriet har anmodet Rigspolitiet om at varetage formandskabet for arbejdsgruppen, som repræsentanter for vagtbranchens organisationer tillige forudsættes at deltage i. Andre myndigheder og organisationer mv. kan inddrages i det omfang, dette måtte skønnes relevant.

Justitsministeriet har i brevet af 15. januar 2009 fastlagt rammerne for arbejdsgruppens opgaver. Justitsministeriet har således anmodet om, at der udarbejdes et oplæg til styrkelse af rammerne for at drive vagtvirksomhed i Danmark inden for den gældende lov om vagtvirksomhed. Arbejdsgruppens fokusområder skal i den forbindelse være uddannelsen af vagtpersonale, vilkårene for meddelelse af autorisation og politiets kontrol med vagtvirksomhederne.

Justitsministeriet har anmodet arbejdsgruppen om at overveje, om de gældende krav til uddannelse af vagter er tilstrækkelige, herunder om kravene bør udbygges for bestemte typer af vagtvirksomhed (f.eks. udførelse af værditransporter eller håndtering af alarmopkald), og om der bør stilles krav til efteruddannelse af godkendte vagter.

Justitsministeriet har endvidere anmodet arbejdsgruppen om at overveje, om vilkårene for meddelelse af autorisation bør skærpes enten generelt eller for bestemte typer af vagtvirksomhed (f.eks. udførelse af værditransporter eller håndtering af alarmopkald), herunder om der bør stilles krav om betryggende sikkerhedsstillelse for pengekrav, som måtte opstå som følge af udøvelsen af vagtvirksomhed.

Justitsministeriet har endelig anført, at arbejdsgruppen bør overveje, om rammerne for politiets udøvelse af kontrol med vagtvirksomheder og deres personale i tilstrækkeligt omfang sikrer, at de selskaber og personer, der er autoriseret eller godkendt til udførelse af vagtvirksomhed, fortsat er egnede hertil.

I det omfang arbejdsgruppen finder, at der er behov for ændring af de administrativt fastsatte regler på området, kan arbejdsgruppen udarbejde forslag til en sådan regulering.

1.2. Arbejdsgruppens sammensætning

Arbejdsgruppen har haft følgende sammensætning:

Afdelingschef Birgit Kleis, Rigspolitiet (formand)
Direktør Frank Bill, DI Service
Konsulent Kasper Lindøe Pedersen, DI Service
Administrerende direktør Brian Riis Nielsen, DI Service/VABA
Direktør Erik Hansen, DI/VABA
Direktør Kasper Skov-Mikkelsen, SikkerhedsBranchen
Direktør Tonni Jensen, SikkerhedsBranchen
Administrerende direktør Kristian Durhuus, SikkerhedsBranchen
Formand John Dybart, VSL
Politiassistent Curt Pedersen, Rigspolitiet
Politifuldmægtig Nanna Flindt Grønning, Rigspolitiet

Endvidere har administrerende direktør Hermod Martinsen, DI Service/VABA, og vicepolitikommissær Thomas Ravn, Københavns Vestegns Politi, deltaget i et af arbejdsgruppens møder.

Arbejdsgruppen har afholdt 5 møder.

1.3. Arbejdsgruppens rapport

Arbejdsgruppens rapport er opbygget således:

I afsnit 2 findes en sammenfatning af arbejdsgruppens overvejelser.

I afsnit 3 redegøres for gældende ret og procedurer i forbindelse med meddelelse af autorisation til udøvelse af vagtvirksomhed. Afsnit 4 indeholder arbejdsgruppens overvejelser vedrørende autorisation af vagtvirksomheder, herunder forslag til ændringer i gældende praksis.

I afsnit 5 redegøres på tilsvarende vis for gældende ret mv. vedrørende godkendelse af vagtpersonale, og i afsnit 6 følger arbejdsgruppens overvejelser om behov for ændringer i regler og procedurer vedrørende godkendelse af vagtpersonale.

I afsnit 7 omtales politiets kontrol med autoriserede vagtvirksomheder og deres personale, og i afsnit 8 redegøres for arbejdsgruppens overvejelser og forslag til ændringer, der kan forbedre kontrollen.

Afsnit 9 indeholder udkast til de ændringer i bekendtgørelsen om vagtvirksomhed, som er en følge af arbejdsgruppens overvejelser i de foregående afsnit. Endvidere omtales andre tiltag, der bør iværksættes forinden eller samtidig med ændringerne i bekendtgørelsen.

Endelig gennemgås i afsnit 10 en række emner, som efter arbejdsgruppens opfattelse bør indgå i efterfølgende drøftelser med Justitsministeriet om eventuelle ændringer af lov om vagtvirksomhed.

Som bilag til rapporten er endvidere medtaget et udkast til indberetningsskema, jf. rapportens afsnit 4.4., oversigt over forslag til en ny vagtuddannelse, jf. afsnit 6.3., et notat om egenvagter, jf. afsnit 10.2., samt en notits om regler om vagtvirksomhed i Sverige og Norge.

2. Sammenfatning af arbejdsgruppens overvejelser

Arbejdsgruppen har i sine overvejelser taget udgangspunkt i de gældende regler i lov om vagtvirksomhed (lovbekendtgørelse nr. 149 af 16. marts 1999 med senere ændringer), bekendtgørelse nr. 1564 af 20. december 2007 om vagtvirksomhed samt eksisterende procedurer og praksis på området.

Konklusionerne af arbejdsgruppens overvejelser kan i hovedtræk opsummeres således:

Vedrørende autorisation til at udøve vagtvirksomhed foreslås,

- at der som betingelse for at opnå sådan autorisation stilles strengere vandelskrav samt mere omfattende krav til dokumentationen for, at vagtvirksomhed kan udøves på forsvarlig vis,
- at der fastsættes vilkår om, at der skal afgives en årlig indberetning om virksomhedens forhold,
- at der i forbindelse med ny ansøgning og ved afgivelse af årlig indberetning skal indsendes en serviceattest fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

For så vidt angår vagtpersonale foreslås,

- at der stilles strengere vandelskrav som betingelse for godkendelse, og at der i den forbindelse sker en ensretning af politikredsenes praksis på området,

- at vagtuddannelsen udbygges med bl.a. en praktisk del, og at der stilles krav om en særlig uddannelse for vagter, der skal foretage værditransporter,
- at personlegitimationskort kun kan udstedes for tre år ad gangen, og at der stilles krav om deltagelse i et brush-up kursus som betingelse for fornyelse af kortet,

Det foreslås endvidere, at politiets kontrol med vagtvirksomheder og vagtpersonale skærpes ved indførelse af

- krav om årlige indberetninger, jf. ovenfor,
- uanmeldte kontrolbesøg,
- fast rutine med kontrol af legitimationskort, når politiet ved f.eks. tilkaldelse til indbrud mv. møder vagtpersonale.

Endelig har arbejdsgruppen set på forskellige problemstillinger i relation til de eksisterende personlegitimationskort. Arbejdsgruppen har i den forbindelse overvejet, om det ville være hensigtsmæssigt at indføre en ordning, hvorefter legitimationskort knyttes til den enkelte vagt og ikke til virksomheden. Arbejdsgruppen er dog nået til enighed om indtil videre at bibeholde den gældende ordning, hvorefter legitimationskort er knyttet til virksomheden, og samtidig lade Rigspolitiet foretage en nærmere gennemgang af proceduren i forbindelse med godkendelse af vagter, navnlig med henblik på at opnå hurtigere udlevering af legitimationskort, når en vagt er godkendt.

En række af arbejdsgruppens forslag er udmøntet i det udkast til ændring af bekendtgørelse om vagtvirksomhed, som fremgår af afsnit 9. Her er endvidere opsummeret en række yderligere tiltag, der bør iværksættes forinden eller samtidig med ændringerne i bekendtgørelsen.

Arbejdsgruppen har herudover fundet anledning til at fremsætte en række forslag, der forudsætter ændring af lov om vagtvirksomhed. Disse forslag er opsummeret i afsnit 10.

3. Autorisation af vagtvirksomheder

3.1. Gældende ret

Efter § 2, stk. 1, i lov om vagtvirksomhed skal den, der udøver vagtvirksomhed eller indgår aftale herom, have autorisation hertil.

Det følger af lovens § 1, at loven finder anvendelse på selvstændig vagtvirksomhed, hvorved personer foretager en eller flere af følgende aktiviteter:

- 1) Enten ved egen eller ansattes tilstedeværelse, ved brug af hunde eller ved TV-overvågning fører tilsyn med privat område eller område, hvortil der er almindelig adgang.
- 2) Udfører værditransporter.
- 3) Udøver beskyttelse af andre personer.
- 4) Modtager og behandler alarmsignaler fra overfalds- eller indbrudsalarmeringsanlæg.
- 5) Fører kontrol med andres virksomhed som nævnt i nr. 1 – 4.

Ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, er som udgangspunkt ikke omfattet af reglerne i vagtvirksomhedsloven, jf. § 1, stk. 2.

Autorisation til at udøve vagtvirksomhed kan efter § 3, stk. 1, meddeles personer, der opfylder alle de følgende betingelser:

- 1) Har bopæl her i landet.
- 2) Er fyldt 25 år.
- 3) Ikke er umyndig, under værgemål eller under samværgemål.
- 4) Hverken har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs.
- 5) Ikke har betydelig forfalden gæld til det offentlige, hvorved forstås beløb i størrelsesordenen 50.000 kr. og derover.

Bestemmelsen vedrørende gæld til det offentlige blev indsat i vagtvirksomhedsloven ved lov nr. 936 af 27. december 1991. En lignende bestemmelse blev ved samme lov indsat i en række andre love om autorisation. Det fremgår af forarbejderne til loven, at den omhandlede gæld kun er til hinder for meddelelse af autorisation, hvis gælden vedrører virksomhed i henhold til en tidligere autorisation inden for det samme erhverv.

- 6) Ikke er dømt for strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve vagtvirksomhed, jf. borgerlig straffelovs § 78, stk. 2.

Efter straffelovens § 78, stk. 2, kan den, der er dømt for strafbart forhold, udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller

godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

7) I øvrigt gør det antageligt, at de vil kunne udøve vagtvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Det fremgår af forarbejderne til vagtvirksomhedsloven, at der med det første led ("forsvarlig måde") navnlig tages sigte på handlinger, der ikke har medført strafferetlig tiltale – f.eks. at den pågældende er afskediget fra en stilling på grund af uredelighed eller på grov måde har tilsidesat hensynet til sine kunder. Sådanne handlinger vil således efter omstændighederne kunne være til hinder for meddelelse af autorisation.

Herudover indgår de foreliggende oplysninger om den pågældende – f.eks. om vedkommendes økonomiske forhold – i bedømmelsen af, hvorvidt betingelsen i det andet led ("udøve vagtvirksomhed i overensstemmelse med god skik inden for branchen") er opfyldt.

3.2. Procedurer og praksis i forbindelse med behandling af ansøgninger om autorisation

I § 1 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen er det fastsat, at autorisation til at udøve erhvervsmæssig vagtvirksomhed meddeles af Rigspolitiet.

Det følger endvidere af § 2, stk. 2, i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen, at Rigspolitiet kan fastsætte nærmere vilkår for virksomhedens udøvelse. Der kan herunder fastsættes vilkår om fast forretningssted, virksomhedens udstyr og køretøjer samt personalets udrustning og uniformering.

Rigspolitiets afgørelser om (afslag på) meddelelse af autorisation og om fastsættelse af vilkår, mv. kan påklages til Justitsministeriet.

Ansøgningsskema til brug for ansøgning om autorisation af vagtvirksomhed findes på www.politi.dk. Det udfyldte skema indsendes med de fornødne bilag til Rigspolitiet.

I ansøgningsskemaet angives ved afkrydsning, hvilke af følgende former for vagtvirksomhed, der søges autorisation til:

- 1) ved egen eller ansattes tilstedeværelse
 - 1.1) i lokaler, hvortil der er almindelig adgang
 - 1.2) ved brug af forsvarshunde
 - 1.3) ved brug af pladshunde
 - 1.4) ved TV-overvågning

- 2) udfører værditransport
- 3) udøver beskyttelse af andre personer
- 4) modtager og behandler alarmsignaler
- 5) fører kontrol med andres vagtvirksomhed (1-4)

Som minimum skal dokumentation for momsregistrering vedlægges. Er der tale om et selskab, skal der endvidere vedlægges oplysningsskema vedrørende selskabets direktører og bestyrelsesmedlemmer (blanket P 801, som tillige findes på www.politi.dk) samt udskrift herom fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Efter modtagelsen af ansøgning om autorisation sender Rigspolitiet ansøgningen med bilag til den politikreds, hvor vagtvirksomhedens hovedkontor er beliggende. Politikredsen foretager herefter undersøgelse af, om den pågældende virksomhed opfylder betingelserne for autorisation som vagtvirksomhed.

Politikredsens undersøgelse vil typisk bestå i

- indhentelse af oplysninger fra SKAT og eventuelt skifteretten og kommunen om virksomhedsindehaveren (ved enkeltmandsvirksomhed) eller direktører og bestyrelsesmedlemmer (hvis der er tale om et selskab eller lignende) samt oplysninger om selskabets eventuelle restancer,
- indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret om den omhandlede personkreds,
- indkaldelse af virksomhedsindehaver/direktør til en samtale om den påtænkte virksomhed og forudsætningerne for at drive denne.

Sagens dokumenter tilbagesendes til Rigspolitiet med en indstilling om, hvorvidt ansøgningen om autorisation bør imødekommes.

På baggrund heraf foretager Rigspolitiet den endelige vurdering af, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes. Der er tale om en konkret afgørelse på baggrund af samtlige sagens oplysninger, herunder oplysningerne om ansøgerens økonomiske forhold og ansøgerensandel.

I den forbindelse bemærkes, at oplysning om, at ansøgeren inden for de seneste 5 år er straffet for volds- eller berigelseskriminalitet eller overtrædelse af våbenlovgivningen eller lovgivningen om euforiserende stoffer, som udgangspunkt vil føre til, at der gives afslag på autorisation.

Såfremt ansøgeren/selskabet opfylder betingelserne, udfærdiges autorisation efter betaling af gebyr på 5.000 kr., jf. vagtvirksomhedslovens § 12.

3.3. Vilkår

Det fremgår af forarbejderne til vagtvirksomhedsloven (betænkning nr. 1048/1985, s. 49), at art og omfang af de vilkår, der stilles i forbindelse med autorisation, må afhænge af autorisationens indhold, således at vilkårene er afpasset efter den eller de former for vagtvirksomhed, hvortil der gives autorisation. Det er imidlertid også forudsat, at autorisationer til vagtvirksomhed i vidt omfang vil blive meddelt på standardiserede vilkår, der er godkendt af Justitsministeriet.

I vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 2, stk. 2, er der som eksempler på vilkår nævnt vilkår om fast forretningssted, virksomhedens udstyr og køretøjer samt personalets udrustning og uniformering.

Det fremgår af autorisationen, hvilke former for vagtvirksomhed en autorisation omfatter (de former for vagtvirksomhed, som er angivet ved afkrydsning i ansøgningsskemaet, jf. ovenfor). Det bemærkes, at der ved behandlingen af ansøgninger om autorisation som udgangspunkt ikke tages særskilt stilling til, om ansøgeren er kvalificeret til at udøve de enkelte former for vagtvirksomhed, ligesom der ikke stilles vilkår, som specifikt relaterer sig hertil.

Almindeligt fastsatte vilkår er vilkår om, at

- Rigspolitiet skal underrettes, hvis virksomheden ændres navn eller forretningssted eller ophører med at udøve vagtvirksomhed,
- der ved ændringer af uniform indhentes fornyet godkendelse hertil,
- der ikke antages underentreprenører til udførelse af vagtvirksomhedsopgaver uden fornøden autorisation,
- virksomheden ikke på brevpapir, i reklamemateriale, på biler, hjemmeside eller i øvrigt anfører, at virksomheden er godkendt/autoriseret af Rigspolitiet, politiet eller lignende.

3.4. Fornyelse af autorisation

Autorisation til at udøve vagtvirksomhed meddeles for et tidsrum af højst 5 år, jf. vagtvirksomhedslovens § 5, stk. 1. Det er udgangspunktet, at autorisation meddeles for 5 år, men det forekommer, at en autorisation meddeles for en kortere periode, hvis der findes at være behov for at foretage en fornyet vurdering af virksomheden efter en kortere periode. Det kan f.eks. være for at sikre, at restancer til det offentlige nedbringes, eller at virksomheden i øvrigt kan drives forsvarligt.

Ansøgning om fornyelse af autorisation indgives til Rigspolitiet i god tid, inden en autorisation udløber. Rigspolitiet sender en påmindelse ud til vagtvirksomhederne ca. 2 - 3 måneder før udløb af autorisationen.

Behandlingen af ansøgninger om fornyelse af autorisation foretages i store træk på samme måde som behandlingen af førstegangsansøgninger. Ansøgningen med de fornødne bilag videresendes således i første omgang til politikredsen, der afgiver indstilling til Rigspolitiet om, hvorvidt ansøgningen om fornyelse bør imødekommes. Ved behandling af en ansøgning om fornyelse af autorisation indgår tillige en vurdering af virksomhedens regnskaber.

Rigspolitiet kan bestemme, at en autorisation ikke skal fornyes, jf. lovens § 5, stk. 2. Det er dog anført i forarbejderne til loven (bet. 1048/1985, s. 48), at nægtelse af fornyelse af en autorisation må betragtes som et betydeligt indgreb, der normalt kun bør komme på tale i tilfælde, hvor autorisationen vil kunne fratages efter reglerne i vagtvirksomhedslovens § 14. Såfremt Rigspolitiet finder, at autorisationen ikke kan fornyes, fremgår det af lovens § 5, stk. 2, at sagen skal behandles som en afgørelse om tilbagekaldelse af autorisation, jf. nedenfor.

3.5. Tilbagekaldelse af autorisation

En autorisation til vagtvirksomhed kan efter § 14 tilbagekaldes, såfremt autorisationens indehaver har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkår for autorisationen eller af bestemmelser fastsat i henhold til vagtvirksomhedsloven, eller hvis der ikke længere er grundlag for at antage, at autorisationsindehaveren vil kunne udøve vagtvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Det er Rigspolitiet, der træffer afgørelse om tilbagekaldelse, jf. § 3 i vagtvirksomhedsbekendtgørelsen.

Det bemærkes i den forbindelse, at autorisationsindehaveren eller et selskabs direktører og bestyrelsesmedlemmer i forbindelse med ansøgningen om autorisation giver samtykke til, at politiet under ansøgningens behandling og i hele godkendelsesperioden kan indhente oplysninger fra CPR- og Kriminalregistret samt oplysninger fra afgiftsmyndigheder og civile pengeinstitutter mv. om virksomhedens og ansøgerens økonomiske forhold, ligesom der gives samtykke til, at der sker opdatering i Det Centrale Rettighedsregister.

Opdateringen i Rettighedsregisteret indebærer, at Rigspolitiet modtager underretning, såfremt autorisationsindehaveren/direktører eller bestyrelsesmedlemmer bliver sigtet eller straffet for en lovovertrædelse. Rigspolitiet vurderer på den baggrund, hvorvidt den pågældende fortsat opfylder betingelserne for at have autorisation til udøvelse af vagtvirksomhed.

Tilbagekaldelse kan endvidere ske, hvis autorisationsindehaveren har en forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover hidrørende fra vagtvirksomheden, jf. § 14, stk. 2, i lov om vagtvirksomhed.

Tilbagekaldelse kan ske for et tidsrum af 1 til 5 år eller indtil videre.

En afgørelse om tilbagekaldelse kan af den, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene, jf. vagtvirksomhedslovens § 15. Afgørelsen kan endvidere påklages til Justitsministeriet.

I andre tilfælde, hvor betingelserne for autorisation ikke længere er til stede, bortfalder autorisationen, jf. § 17 i vagtvirksomhedsloven. Det gælder, når autorisationsindehaveren dør, eller når den pågældende har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, samt hvis bopælskravet eller kravet om myndighed ikke længere er opfyldt.

4. Arbejdsgruppens overvejelser vedrørende autorisation af vagtvirksomheder

4.1. Indledning

Arbejdsgruppen har i forbindelse med sine overvejelser navnlig fokuseret på følgende forhold:

- betingelser for meddelelse af autorisation (økonomi, vandel, dokumentation mv.)
- omfang af den enkelte autorisation
- vilkår i forbindelse med autorisation
- fornyelse af autorisation

Arbejdsgruppen har bl.a. lagt vægt på den omstændighed, at der ved behandlingen af ansøgninger om autorisation efter gældende praksis ikke lægges vægt på, hvilke former for vagtvirksomhed den pågældende ansøger ønsker at tilbyde. Vagtbranchen har peget på, at dette indebærer en risiko for, at autorisationen omfatter former for vagtvirksomhed, som virksomheden reelt ikke udfører eller ikke har de fornødne forudsætninger for at udføre. Det er generelt branchens opfattelse, at det er for let at opnå autorisation, dvs. at også virksomheder, der ikke er indstillet på at levere ydelser af en ordentlig kvalitet, opfylder betingelserne for at blive autoriseret. Dette går ud over branchens image som helhed.

Arbejdsgruppen har i forbindelse med overvejelserne endvidere lagt vægt på hensynet til at tilvejebringe det bedst mulige grundlag for at træffe afgørelse om autorisation samt hensynet til politiets muligheder for efterfølgende at udøve den fornødne kontrol med vagtvirksomhederne.

4.2. Betingelser for meddelelse af autorisation

4.2.1. Økonomiske forhold mv.

Som anført i afsnit 3.2. indhenter den stedlige politikreds bl.a. en række oplysninger fra SKAT og eventuelt skifteretten og kommunen om den virksomhed, der ansøger om autorisation.

Arbejdsgruppen har overvejet, om der i stedet skal stilles krav om, at virksomheden indsender en "serviceattest", som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udsteder til virksomheder til brug ved tilbud på offentlige udbud. Serviceattesten udstedes på begæring af virksomhederne. Til brug for udstedelse af attesten indhenter Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oplysninger fra ATP, skifteretten, Told og Skat samt Kriminalregisteret.

Indhentelse af en serviceattest vil sikre, at alle virksomheder afkræves ensartede oplysninger til brug for behandlingen af ansøgningen om autorisation, og arbejdsgruppen finder ikke, at et eventuelt krav om indhentelse af en serviceattest vil udgøre et strengere krav end forudsat i vagtvirksomhedslovens § 3.

Serviceattesten omfatter de oplysninger om enkeltmandsvirksomheder, som i dag indhentes af politikredsene i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om autorisation. Ved ansøgning om autorisation til virksomheder, som ikke er enkeltmandsvirksomheder, vil politikredsene tillige skulle indhente oplysninger om direktører og bestyrelsesmedlemmer i henhold til lovens § 4, stk. 1, jf. § 3, stk. 1, nr. 4-7.

Hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i forbindelse med udarbejdelsen af en serviceattest bliver bekendt med, at en virksomhed f.eks. har en skatterestance, vil virksomheden blive gjort opmærksom herpå og samtidig få en frist til at bringe forholdet i orden. Hvis forholdet ikke bringes i orden inden for den angivne frist, kan virksomheden alligevel få udstedt en serviceattest, som dog herefter ikke vil indeholde et punkt vedrørende skatteoplysninger. Hvis en politikreds modtager en serviceattest med manglende oplysninger, vil kredsene herefter skulle indhente supplerende oplysninger fra virksomheden.

Serviceattester kan alene udstedes til virksomheder, som har et CVR-nummer.

Det bemærkes, at det koster 725 kr. for en virksomhed at få udstedt en serviceattest. Det fremgår af vagtvirksomhedslovens § 12, stk. 1, at der betales 5.000 kr. for en autorisation, og arbejdsgruppen har derfor overvejet, om det eventuelt vil stride mod loven at påføre ansøgeren yderligere udgifter ved at forlange en sådan attest. Det er imidlertid arbejdsgruppens opfattelse, at en udgift på 725 kr. må an-

tages at være ubetydelig i forhold til de samlede udgifter, der typisk vil være forbundet med etablering og drift af en erhvervsvirksomhed. Arbejdsgruppen finder det derfor ubetænkeligt at stille krav om en sådan serviceattest til brug for behandlingen af ansøgninger om autorisation.

Det vil efter arbejdsgruppens opfattelse være hensigtsmæssigt, hvis der i forbindelse med indførelse af et eventuelt krav om en serviceattest samtidig udarbejdes en vejledning til politikredsene vedrørende de oplysninger, der altid skal indhentes om en virksomhed og den relevante personkreds i forbindelse med behandlingen af en autorisationsansøgning. Det vil bl.a. skulle fremgå af en sådan vejledning, hvordan politiet skal forholde sig i de tilfælde, hvor man modtager en ufuldstændig serviceattest eller en serviceattest, som i øvrigt giver anledning til at foretage yderligere undersøgelser af ansøgerens økonomiske forhold. I den forbindelse skal det bl.a. fremgå af vejledningen, hvilke supplerende oplysninger politiet af egen drift skal indhente.

4.2.2. Vandelskrav

Som anført i afsnit 3.2. er det efter gældende praksis som udgangspunkt en forudsætning for at opnå autorisation, at ansøgeren ikke inden for de seneste 5 år er straffet for volds- eller berigelseskriminalitet eller overtrædelse af våbenlovgivningen eller lovgivningen om euforiserende stoffer. Der vil således normalt blive givet autorisation, hvis der er gået mere end 5 år, fra den pågældende blev straffet.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der ved bedømmelsen af en ansøgersandel fremover bør tages udgangspunkt i en periode på 10 år, således at der som udgangspunkt meddeles afslag på godkendelse i 10 år efter et begået strafbart forhold. Arbejdsgruppen finder i den forbindelse, at der i tilfælde af grove berigelsesforbrydelser og grov personfarlig kriminalitet kun undtagelsesvist bør meddeles tilladelse, førend der er forløbet 10 år. Det bemærkes dog, at der under alle omstændigheder skal foretages en konkret vurdering af den pågældendesandel, herunder af karakteren af det strafbare forhold set i lyset af den form for vagtvirksomhed, der påtænkes udøvet.

Endvidere finder arbejdsgruppen, at der kan være forudgående strafbare forhold af en sådan grov eller gentagen karakter, at en ansøger bør meddeles afslag på autorisation, også selv om der er gået mere end 10 år fra lovovertrædelsen – i hvert fald i relation til nogle typer af vagtvirksomhed. Der bør ved den konkrete vurdering navnlig lægges vægt på forholdets karakter, udførelsesmåde og antal (f.eks. flere bankrøverier). Samme vurdering bør foretages ved meget grov og eventuel gentagen personfarlig kriminalitet eller narkotikakriminalitet.

4.2.3. Dokumentation/beskrivelse af aktiviteter

Efter den gældende ordning bliver ansøgere om autorisation i forbindelse med politikredsens behandling af ansøgningen indkaldt til en samtale om den påtænkte virksomhed og den pågældendes forudsætninger for at drive denne. Disse oplysninger udgør en del af grundlaget for politiets vurdering af, hvorvidt den pågældende må antages at kunne udøve vagtvirksomhed på forsvarlig måde.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at denne del af beslutningsgrundlaget med fordel kan udbygges, f.eks. ved at ansøgeren skal redegøre for en række nærmere angivne forhold, der har betydning for udførelsen af den eller de former for vagtvirksomhed, som den pågældende ønsker at tilbyde.

Til brug herfor kunne der udarbejdes en vejledning til politikredsene med angivelse af spørgsmål, der vil være relevante i forhold til de enkelte former for vagtvirksomhed. Det kunne endvidere overvejes at udarbejde et skema – afpasset de forskellige former for vagtvirksomhed – hvori virksomheden kunne redegøre for påtænkte procedurer, indretning af lokaler, mv.

4.2.4. Aflæggelse af prøve som betingelse for autorisation

Arbejdsgruppen har endvidere drøftet, hvorvidt det kunne være hensigtsmæssigt at indføre en prøve i forbindelse med autorisation til at drive vagtvirksomhed. I dag stilles der således mindre krav om viden om vagtvirksomhed til autorisationsindehaveren end til den enkelte vægter, der skal gennemgå en obligatorisk uddannelse, jf. nedenfor afsnit 5.2.

Aflæggelse af en prøve som betingelse for at opnå autorisation ville kunne sikre eller sandsynliggøre, at ansøgeren har det nødvendige kendskab til de almindelige regler for virksomhedsdrift samt de særlige regler, der gælder på vagtområdet.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse set på de regler, der gælder ved erhvervelse af næringsbrev på fødevareområdet.

Alle virksomheder, der sælger fødevarer for mere end 50.000 kr. om året, skal således som udgangspunkt optages i Næringsbasen. For at dette kan ske, skal ansøgeren normalt enten bestå en prøve eller have en relevant uddannelse.

I bekendtgørelse nr. 630 af 25. juni 2009 om aflæggelse af prøve til næringsbrev til visse fødevarer virksomheder (næringsprøve) er fastsat regler om den prøve, der skal bestås, hvis man ønsker at drive restauration, fødevarebutik eller fødevarerengrosvirksomhed. Prøvens formål er at sikre, at den, der skal drive fødevarer virksomhed, har det fornødne kendskab til de regler, der gælder for driften af virksomheden. Prøven indeholder en række spørgsmål, der har betydning for driften

af fødevarevirksomhed. Spørgsmålene omhandler reglerne for arbejdsmiljø, fødevarer, skat og afgifter samt pant på emballage.

I personligt ejede virksomheder er det indehaveren af virksomheden, som skal optages i Næringsbasen, og som skal bestå næringsprøven.

I interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S) skal alle ansvarlige deltagere optages i Næringsbasen, dvs. interessenter og komplementarer. De skal således alle opfylde prøvekravet.

I selskaber (A/S'er og ApS'er) er det selskabet, der skal optages i Næringsbasen. Det er et medlem af ledelsen, som skal bestå prøven, dog ikke nødvendigvis et medlem af den registrerede ledelse.

Prøven afholdes i form af et elektronisk afkrydsningsskema og aflægges på et prøvested (typisk en teknisk skole), der er godkendt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Aflæggelse af prøven koster 600 kr., som betales efter aftale med prøvestedet.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at det bør overvejes at indføre en vagtprøve for autorisationsansøgere efter samme model som næringsprøven. Prøven ville f.eks. kunne aflægges i form af et (eventuelt elektronisk) afkrydsningsskema ved personligt fremmøde hos politiet i forbindelse med ansøgning om autorisation.

Prøven vil i lighed med næringsprøven kunne omfatte et bredt spektrum af relevant lovgivning. Ud over vagtvirksomhedslovens bestemmelser kan der f.eks. være spørgsmål om arbejdsmiljølovgivningen og moms- og skatteforhold, mv.

Det er dog arbejdsgruppens opfattelse, at indførelse af en sådan vagtprøve forudsætter, at der etableres den fornødne lovhjemmel hertil. Der henvises i den forbindelse til det anførte i afsnit 10.4..

4.3. Autorisationens omfang

Ved indgivelse af ansøgning om autorisation angiver ansøgeren ved afkrydsning i ansøgningskemaet, hvilke former for vagtvirksomhed der søges autorisation til. Såfremt den pågældende opfylder betingelserne for autorisation, meddeles autorisation til de typer vagtvirksomhed, der er ansøgt om.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der ved vurderingen af, om en virksomhed kan meddeles autorisation, i større omfang bør lægges vægt på virksomhedens forudsætninger for at udføre de forskellige former for vagtvirksomhed. Det skal således være muligt at meddele autorisation til at udføre visse former for vagtvirk-

somhed, samtidig med at der gives afslag på at udøve anden vagtvirksomhed, hvortil der må stilles særlige krav, f.eks. værditransport eller personbeskyttelse.

Dette vil navnlig bero på en vurdering af, hvorvidt den pågældende må antages at kunne udøve den omhandlede form for vagtvirksomhed på forsvarlig måde, jf. arbejdsgruppens overvejelser i afsnit 4.2.3. om at skærpe kravene med hensyn til dokumentation/beskrivelse af de påtænkte aktiviteter.

Som anført i afsnit 4.2.2. kan det endvidere ikke udelukkes, at oplysningerne om ansøgerens vandel i enkelte tilfælde kan indebære, at der alene findes grundlag for at meddele autorisation til nogle bestemte former for vagtvirksomhed og ikke til andre.

4.4. Vilkår i forbindelse med autorisation, herunder vilkår om årlig indberetning

Som det fremgår af afsnit 3.3., fastsættes der efter gældende praksis normalt alene nogle få standardmæssige vilkår, herunder om pligter i forbindelse med ændringer af forretningsadresse og uniform mv.

Arbejdsgruppen finder, at der i alle autorisationer endvidere bør indsættes et vilkår om, at vagtvirksomheden hvert år skal sende en indberetning om virksomhedens forhold til Rigspolitiet.

Forpligtelsen til at afgive årlig indberetning bør fremgå som et vilkår i alle autorisationer, ligesom det udtrykkeligt bør tilkendegives, at manglende opfyldelse af dette vilkår kan føre til, at autorisationen tilbagekaldes. Derved vil man lettere kunne "frasortere" virksomheder, der ikke længere er aktive, ligesom det må antages at kunne lette en eventuel tilbagekaldelsesprocedure efter vagtvirksomhedslovens § 14, stk. 1, 2. pkt., eller et afslag på fornyelse af en autorisation, jf. lovens § 5, stk. 2.

Et sådant vilkår om årlig indberetning må endvidere antages at skærpe virksomhedens opmærksomhed og ansvarlighed i forhold til opfyldelse af lovgivningens krav, og det vil forbedre politiets muligheder for at kontrollere, at en virksomhed fortsat opfylder kravene, jf. afsnit 8.2. nedenfor.

En sådan indberetning bør bl.a. omfatte oplysninger om virksomhedens aktiviteter og medarbejdere mv. Virksomheden skal i den forbindelse afgive en erklæring om, at den enkelte medarbejder har gennemført den fornødne uddannelse. Endvidere skal virksomheden afgive oplysninger om fratrådt personale med erklæring om, at legitimationskort er returneret til politiet.

Arbejdsgruppens udkast til indberetningsskema er vedlagt som bilag 1 til rapporten.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at virksomhederne som en del af deres årlige indberetning bør indsende en opdateret serviceattest. På den måde sikres det, at virksomhederne fortsat opfylder de økonomiske krav, som blev stillet som en forudsætning for imødekommelsen af den oprindelige ansøgning. Det vil således være muligt for politiet at tilbagekalde en autorisation, hvis betingelsen i vagtvirksomhedslovens § 3, stk. 1, nr. 5, om gæld til det offentlige ikke længere er opfyldt, eller hvis politiet i øvrigt konkret vurderer, at en vagtvirksomhed ikke fremover vil blive udøvet på forsvarlig måde. Vedrørende betingelserne for tilbagekaldelse henvises til afsnit 3.5.

Arbejdsgruppen har overvejet, om det vil stride mod lovens § 12, stk. 1, at påføre virksomhederne en udgift på 725 kr. til indhentelse af en serviceattest i forbindelse med den årlige indberetning. Arbejdsgruppen finder dog, at en sådan udgift må antages at være ubetydelig i forhold til de samlede udgifter, der i øvrigt er forbundet med drift af en erhvervsvirksomhed, jf. også det anførte om samme spørgsmål ovenfor under afsnit 4.2.1.

Arbejdsgruppen har endvidere drøftet spørgsmålet om at indføre krav om, at alle vagtvirksomheder skal udstyre deres vagter med bl.a. en overfaldsalarm med henblik på at forbedre sikkerheden for det udøvende vagtpersonale.

Det er imidlertid Rigspolitiets opfattelse, at der ud fra politimæssige hensyn ikke umiddelbart ses at være belæg for at stille krav om, at vagter skal være forsynet med sådant udstyr. Der ses således snarere at være tale om et arbejdsmiljømæssigt spørgsmål, som bør henskydes til intern drøftelse i vagtbranchen med henblik på en eventuel forelæggelse for Arbejdstilsynet.

Det bemærkes endelig, at arbejdsgruppen er bekendt med, at Nationalbanken overvejer indførelse af en branchestandard, som de virksomheder, der udfører værditransport og værdihåndtering af betydning for pengeforsyningen, skal opfylde. Det er umiddelbart arbejdsgruppens opfattelse, at en sådan ordning med fordel vil kunne indarbejdes i reglerne om vagtvirksomhed, herunder i de vilkår der stilles i forbindelse med autorisation. Rigspolitiet bør derfor følge arbejdet med en indførelse af en sådan branchestandard.

4.5. Sikkerhedsstillelse

Justitsministeriet har i sit brev af 15. januar 2009 bl.a. anmodet arbejdsgruppen om at overveje, om der bør stilles krav om betryggende sikkerhedsstillelse for pengekrav, som måtte opstå som følge af udøvelsen af vagtvirksomhed.

Arbejdsgruppen har overvejet spørgsmålet om sikkerhedsstillelse, men finder ikke umiddelbart, at der kan peges på særlige grunde til at opstille et krav om sikkerhedsstillelse på vagtvirksomhedsområdet. Arbejdsgruppen peger i den forbindelse på, at der i tilfælde, hvor en vagtvirksomhed bliver betroet større pengebeløb el.lign. – f.eks. i forbindelse med værditransport – ofte vil være tale om så store beløb, at et eventuelt tab alligevel ikke ville kunne dækkes af en sikkerhedsstillelse af den størrelsesorden, som det vil være rimeligt at forlange.

Arbejdsgruppen skal i stedet pege på muligheden for at indføre en betalingsstruktur, der tager højde for bl.a. karakteren og omfanget af de opgaver, som vagtvirksomheden agter at udføre. Der henvises i den forbindelse til det anførte i afsnit 10.6.

4.6. Fornyelse af autorisation

Som anført i afsnit 3.4. foregår behandlingen af ansøgninger om fornyelse af autorisation i store træk på samme måde som behandlingen af førstegangsansøgninger. Dette bør som udgangspunkt også være tilfældet fremover, f.eks. således at virksomheden skal indsende en ny serviceattest til brug for behandlingen af sagen, jf. ovenfor afsnit 4.2.1.

Såfremt der etableres en ordning med årlige indberetninger, vil Rigspolitiet i autorisationsperioden endvidere ad denne vej have fået et billede af virksomheden og dens drift, som tillige kan danne grundlag for behandlingen af spørgsmålet om fornyelse.

Mangelfuld eller langsommelig opfyldelse af den foreslåede årlige indberetningspligt skal efter arbejdsgruppens opfattelse kunne tages i betragtning i forbindelse med behandling af en ansøgning om fornyelse af autorisationen.

Hvis der er tale om gentagne grove tilsidesættelser af vilkåret om indberetningspligt, kan det således blive aktuelt at overveje et afslag på fornyelse af autorisationen. Som anført i afsnit 3.4. skal sagen i givet fald behandles som en tilbagekaldelse af autorisationen.

For så vidt angår spørgsmålet om tilbagekaldelse og bortfald af autorisation i øvrigt henvises til afsnit 8.3. om politiets kontrol.

I andre tilfælde bør der efter arbejdsgruppens opfattelse være mulighed for at opstille skærpede krav til virksomhedens indberetningspligt, således at pligten f.eks. bliver halvårlig. Endvidere er det i medfør af lovens § 5, stk. 1, muligt at forkorte autorisationsperioden, således at autorisation udstedes for et kortere tidsrum end 5 år. Omvendt kan der åbnes op for en opblødning af kravene til virksomheder, som

til fulde har opfyldt deres oplysningspligt, således at indberetning f.eks. kun skal ske hvert andet år.

5. Godkendelse af vagtpersonale

5.1. Gældende ret

Efter § 7, stk. 1, i lov om vagtvirksomhed skal indehaveren af en autorisation til vagtvirksomhed sørge for, at vagtvirksomhedens personale er godkendt til ansættelse i virksomheden, inden ansættelsen træder i kraft.

Godkendelse kan kun meddeles, hvis den person, der ønskes ansat, er fyldt 18 år. For så vidt angår kontorphonale kan godkendelse dog ske, selv om den pågældende ikke er fyldt 18 år, jf. vagtvirksomhedsbekendtgørelsen § 7, stk. 2.

Efter § 7, stk. 3, kan godkendelse nægtes i følgende tilfælde:

1) Godkendelse kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Efter straffelovens § 78, stk. 2, kan den, der er dømt for strafbart forhold, udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det fremgår af forarbejderne til vagtvirksomhedsloven (betænkning nr. 1048/1985, side 54, jf. side 44), at der ved bedømmelsen af et strafbart forhold navnlig bør ske en vurdering af, om det begåede forhold efter sin art begrundes en særlig fare for ny kriminalitet i forbindelse med udøvelsen af vagtvirksomhed. Ved bedømmelsen af, hvilken risiko der er for tilbagefald for netop den pågældende ansøger, må man se på forbrydelsens grovhed, udførelsesmåden og den forløbne tid. Endvidere skal der ses på, om der er tale om førstegangskriminalitet eller gentagelse. Endelig skal der foretages en vurdering af ansøgerens personlige forhold før og nu.

Det fremgår endvidere, at man med hensyn til personer, der er dømt for volds- eller berigelseskriminalitet, som udgangspunkt bør være meget tilbageholdende med at meddele godkendelse.

I praksis er man i politikredsene ved bedømmelsen af en ansøgers vandel navnlig restriktiv med at meddele godkendelse ved berigelseskriminalitet, narkotikakriminalitet og personfarlig kriminalitet. Der er ikke helt ensartet praksis, men politi-

kredsene tager overvejende udgangspunkt i en periode på 5 år fra forholdet er begået, førend en ansøger kan komme i betragtning til godkendelse.

2) Godkendelse kan endvidere nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde. Det fremgår af forarbejderne til loven, at denne bestemmelse skal forstås på samme måde som bestemmelsen i vagtvirksomhedslovens § 3, stk. 1, nr. 7, 1. led. Der henvises i denne forbindelse til det anførte om denne bestemmelse i afsnit 3.1.

Efter § 6 i bekendtgørelsen kan ansøgning om godkendelse kun indgives for personale, der er antaget til ansættelse i vagtvirksomheden. Som nævnt ovenfor er det efter vagtvirksomhedsloven endvidere et krav, at en godkendelse foreligger, inden ansættelsen kan træde i kraft.

Med undtagelse af rengørings- og serveringspersonale skal alle ansatte i en vagtvirksomhed godkendes, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 1.

5.2. UddannelseskraV

For så vidt angår krav til uddannelse fremgår det af bekendtgørelsens § 9, at den, der udfører vagtvirksomhed, skal opfylde en af følgende betingelser:

1) Have gennemført det grundkursus for vagtfunktionærer (grundlæggende vagt), der afholdes i henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

AMU-kurset Grundlæggende vagt er et kursus af 3 ugers varighed, der tilbydes på Københavns Tekniske Skole, Aarhus Tekniske Skole og (pr. 1. januar 2010) Roskilde Tekniske Skole. Undervisningen omfatter emnerne vagtfunktioner, retsregler, rapportering, melding og efterforskning, brandværn, førstehjælp, personlig sikkerhed og sikringsteknik. Kurset afsluttes med en teoretisk prøve ("Vagtprøven").

2) Have gennemført den del af uddannelsen til sikkerhedsvagt, jf. bekendtgørelse nr. 354 af 17. maj 2005 om uddannelsen til sikkerhedsvagt, der giver den pågældende kvalifikationer svarende til grundkursus for vagtfunktionærer.

3) Have tilsvarende kvalifikationer, der kan anerkendes efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer. Nærmere regler herom er fastsat i bekendtgørelsens § 27.

Bestemmelserne om anerkendelse af udenlandske kvalifikationer trådte i kraft den 1. januar 2008. Rigspolitiet er ikke umiddelbart bekendt med, at der er foretaget godkendelse af personer på baggrund af sådanne erhvervsmæssige kvalifikationer.

Justitsministeriet kan meddele dispensation fra uddannelseskravet i bekendtgørelsens § 9. Dette forekommer undtagelsesvis, f.eks. når der er tale om personer, som har været ansat – og dermed er uddannet - som polititjenestemænd.

Det bemærkes, at der som supplement til kurset Grundlæggende vagt udbydes flere kortere kurser i AMU-regi i bl.a. butikskontrol, kommunikation, konflikt-håndtering, crowdkontrol, ronderende vagt, stationær vagt, mv. Vagtbranchen har oplyst, at kurserne kun benyttes i begrænset omfang.

5.3. Procedurer og praksis i forbindelse med behandling af ansøgninger om godkendelse af personale i vagtvirksomheder

Godkendelse af personalet i en vagtvirksomhed foretages af den politikreds, hvori vagtvirksomhedens hovedkontor er beliggende, jf. bekendtgørelsens § 5.

Ansøgningskema til brug for ansøgning om godkendelse af personale findes på www.politi.dk. Den udfyldte ansøgning sendes til den lokale politikreds. Hvis der er tale om en ansat, der skal udøve vagtvirksomhed, skal der vedlægges foto samt dokumentation for, at den pågældende har gennemgået den fornødne uddannelse.

Politikredsen vurderer herefter, om ansøgeren opfylder betingelserne for godkendelse, jf. vagtvirksomhedslovens § 7, stk. 3. Hvis den pågældende skal udøve vagtvirksomhed, undersøges det tillige, om alderskravet og uddannelseskravet er opfyldt.

Såfremt den pågældende godkendes som vagt, opkræves et gebyr på 300 kr. for udstedelse af legitimationskort, jf. § 12, stk. 2, i lov om vagtvirksomhed. Når betaling er modtaget, sendes sagen til Rigspolitiet med henblik på opdatering i Ret-tighedsregisteret og efterfølgende – for så vidt angår personale, der skal udøve vagtvirksomhed - udstedelse af personlegitimationskort.

5.4. Ophør af ansættelsesforholdet

Når et ansættelsesforhold ophører, skal vagtvirksomheden sende den pågældendes personlegitimationskort tilbage til den politikreds, hvor virksomheden har hovedkontor, med oplysning om fratrædelsesdatoen. Dette skal ske senest 8 dage efter ansættelsesforholdets ophør, jf. § 12, stk. 3, i bekendtgørelsen.

I forbindelse med indgivelse af ansøgning om godkendelse af personale skal vagt-virksomheden således underskrive en erklæring om, at virksomheden er bekendt med lovgivningens bestemmelser om personalets uddannelse, uniformering og personlegitimationskort, herunder at legitimationskortet under bødeansvar skal tilbagesendes senest 8 dage efter ansættelsesforholdets ophør med oplysning om fratrædelsesdatoen.

5.5. Tilbagekaldelse af godkendelse

En godkendelse af en ansat kan tilbagekaldes, såfremt den ansatte har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkår for godkendelsen eller af bestemmelser fastsat i henhold til vagtvirksomhedsloven, eller hvis den pågældende i stillingen har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde, jf. lovens § 14, stk. 1. Det er politikredsen, der træffer afgørelse om tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. bekendtgørelsens § 8.

Det bemærkes, at den ansatte i forbindelse med ansøgningen om godkendelse giver samtykke til, at politiet under ansøgningens behandling og i hele godkendelsesperioden kan indhente oplysninger fra CPR- og Kriminalregistret, ligesom der gives samtykke til, at der sker opdatering i Det Centrale Rettighedsregister.

Opdateringen i Rettighedsregisteret indebærer, at politikredsen modtager underretning, såfremt den pågældende bliver sigtet eller straffet for en lovovertrædelse. Politikredsen vurderer på den baggrund, hvorvidt den pågældende fortsat opfylder betingelserne for godkendelse til ansættelse i vagtvirksomhed.

En afgørelse om tilbagekaldelse kan af den, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene, jf. vagtvirksomhedslovens § 15. Afgørelsen kan endvidere påklages til Rigspolitiet.

6. Arbejdsgruppens overvejelser vedrørende godkendelse af vagt-personale

6.1. Indledning

Arbejdsgruppen har i forbindelse med sine overvejelser navnlig fokuseret på

1) vandelskravet, dvs. de krav, der (bør) stilles med hensyn til vagtpersonalets vandel, samt politikredsenes vurdering heraf i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om godkendelse til vagt,

2) vagtpersonalets uddannelse, herunder uddannelsesbehov i forbindelse med de forskellige former for vagtvirksomhed, og

3) behovet for justeringer i selve godkendelsesproceduren, herunder udstedelsen af legitimationskort.

6.2. Vandel

Efter vagtvirksomhedslovens § 7, stk. 3, nr. 1, kan godkendelse nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2. Det følger heraf, at den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve erhverv, som kræver offentlig autorisation.

Som nævnt i afsnit 5.1. skal der ved bedømmelsen af en ansøgers tidligere strafbare forhold i relation til den pågældendes mulighed for at opnå godkendelse som vagt ifølge forarbejderne foretages en vurdering af:

- det strafbare forholds karakter (berigelse, vold, færdsel osv.)
- særlig risiko for ny kriminalitet i forbindelse med ansættelse som vagt
- grovhed og udførelsesmåde
- førstegangskriminalitet eller gentagelse
- personlige forhold

I politikredsene er man ved bedømmelsen af en ansøgers vandel navnlig restriktiv med at meddele godkendelse ved berigelseskriminalitet, narkotikakriminalitet og personfarlig kriminalitet. Politikredsene tager overvejende udgangspunkt i en periode på 5 år fra forholdet er begået, førend en ansøger kan komme i betragtning til godkendelse. Der er imidlertid som anført i afsnit 5.1. ikke helt ensartet praksis i kredsene.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der ved bedømmelsen af en ansøgers vandel fremover bør tages udgangspunkt i en periode på 10 år, således at der som udgangspunkt meddeles afslag på godkendelse i 10 år efter et begået strafbart forhold. Arbejdsgruppen finder i den forbindelse, at der i tilfælde af grove berigelsesforbrydelser og grov personfarlig kriminalitet kun undtagelsesvis bør meddeles tilladelse, førend der er forløbet 10 år.

Endvidere finder arbejdsgruppen, at der kan være forudgående strafbare forhold af en sådan grov eller gentagen karakter, at en ansøger på trods af aktuelt gode personlige forhold bør meddeles afslag på at opnå godkendelse som vagt, også selv om der er gået mere end 10 år fra lovovertrædelsen – i hvert fald i relation til nogle typer af vagtvirksomhed. Der bør ved den konkrete vurdering navnlig lægges

vægt på forholdets karakter, udførelsesmåde og antal (f.eks. flere bankrøverier). Samme vurdering bør foretages ved meget grov og eventuel gentagen personfarlig kriminalitet eller narkotikakriminalitet.

Vurderingen af, om den enkelte ansøger kan godkendes, sker som nævnt i de enkelte politikredse, og der er ikke i dag fra centralt hold fastsat nærmere retningslinier for, hvilke forhold der ved bedømmelsen skal tillægges særlig vægt. Dette har som nævnt bevirket, at der i forbindelse med vandelsvurderingen ikke er en ensartet praksis kredsene imellem.

Vagtbranchen finder det uheldigt, at der kan være forskellig praksis fra kreds til kreds, og ønsker på den baggrund en centralisering af sagsbehandlingen, f.eks. således at alle ansøgninger om godkendelse af vagter behandles af Rigspolitiet i 1. instans.

Rigspolitiet er enig i, at der bør være en ensartet praksis, men finder imidlertid ikke, at en centralisering af sagsbehandlingen vil harmonere med politireformens intentioner om, at så mange opgaver som muligt skal løses lokalt i politikredsene. Der kan efter Rigspolitiets opfattelse ikke umiddelbart peges på særlige grunde til, at opgaven med godkendelse af vagtpersonale skal løses centralt.

I stedet finder Rigspolitiet, at en ensartet praksis i politikredsene mest hensigtsmæssigt kan opnås ved, at Rigspolitiet udsender en vejledning til politikredsene med retningslinjer for behandling af sager om godkendelse af vagtpersonale.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at de overordnede krav til ansøgernesandel bør fremgå af bekendtgørelsen om vagtvirksomhed, således at ansøgere (og deres kommende arbejdsgivere) har et realistisk indtryk af mulighederne for at opnå godkendelse, inden de pågældende f.eks. påbegynder en vagtuddannelse. Endvidere kan det overvejes at lægge vejledende oplysninger herom på politiets hjemmeside.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at der bør åbnes mulighed for, at en ansøger kan meddeles afslag på godkendelse til vagt, også selv om den pågældende ikke er dømt for strafbart forhold, men f.eks. har vedtaget en eller flere bøder eller er sigtet for lovovertrædelser, som er relevante i forbindelse med vurderingen af, om den pågældende bør godkendes til at udføre vagtvirksomhed. Vedrørende arbejdsgruppens overvejelser om indførelse af en regel svarende til bestemmelsen i vagtvirksomhedslovens § 3, stk. 1, nr. 7, henvises til det anførte i afsnit 10.5.

Det kan herudover overvejes, om der bør være mulighed for at godkende en ansøger til at udføre "almindelig vagtvirksomhed" og samtidig meddele den pågældende afslag på godkendelse til at udføre værdihåndtering, jf. også afsnit 6.3. om uddannelse.

Det tilføjes, at der som nævnt i afsnit 5.1. efter lovens § 7, stk. 3, nr. 2, kan meddeles en ansøger afslag på godkendelse, hvis den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Forholdet skal som nævnt være begået i stilling eller erhverv, og det skal konkret vurderes, om ansøgeren som følge af den udviste adfærd må antages at kunne varetage jobbet som vagt på betryggende måde.

Det er umiddelbart arbejdsgruppens vurdering, at bestemmelsen som følge af den snævre formulering ikke i praksis har nogen større betydning for behandlingen af sager om godkendelse til vagt.

6.3. Uddannelse

Udover kravene til ansøgerensandel skal den pågældende endvidere opfylde uddannelsesmæssige krav for at opnå godkendelse som vagt, jf. ovenfor afsnit 5.2.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at den nuværende grunduddannelse bør udvides med en kursusdel, der navnlig omfatter udførelse af praktisk tjeneste. Det er endvidere arbejdsgruppens opfattelse, at der bør stilles særlige krav til vagter, der skal udføre værdihåndtering. Der bør derfor indføres en overbygning på vagtuddannelsen, som skal være obligatorisk for sådanne vagter.

Sideløbende med arbejdet i arbejdsgruppen har Uddannelsesudvalget for Vagt- og Sikkerhed udarbejdet forslag til en ny uddannelse. Forslaget, der er vedlagt som bilag 2, indebærer, at vagtuddannelsen får en varighed af i alt 7 uger med såvel teori som praksis. Hertil kommer en uges specialkursus i værdihåndtering.

Det er endvidere arbejdsgruppens opfattelse, at der bør stilles krav om, at alle vagter hvert tredje år gennemgår et brush-up kursus som betingelse for, at den pågældende kan opretholde godkendelsen som vagt.

Kurset skal blandt andet give kursusedtagerne en opdatering vedrørende retsregler og andre emner, der specifikt vedrører vagtvirksomhed. Herudover skal der være undervisning i førstehjælp og evakuering, mv. – dvs. emner, som de fleste vagter kun sjældent vil komme i berøring med i praksis, men hvor det ikke desto mindre kan få afgørende betydning, at de kan løfte opgaven, hvis en kritisk situation skulle opstå.

Det bemærkes, at der i Norge og Sverige er et tilsvarende krav om, at vagter skal gennemgå et brush-up kursus som betingelse for opretholdelse af vagtgodkendelsen. Fornyelse sker hvert fjerde år.

Med henblik på i videst muligt omfang at sikre, at vagterne har de fornødne færdigheder, finder arbejdsgruppen imidlertid, at der bør stilles krav om, at alle vagter gennemgår et brush-up kursus hvert tredje år.

I forbindelse med udstedelse af legitimationskort bør der således fastsættes en udløbsdato, og kortet kan kun fornyes, hvis der foreligger dokumentation for, at den pågældende har gennemført brush-up kurset.

Hvis en vagt arbejder for flere vagtvirksomheder – og dermed har flere legitimationskort – vil det først udstedte legitimationskort have en udløbsdato, der ligger tre år fra udstedelsen, mens senere udstedte kort vil have gyldighedsperioder på under tre år.

Det vil være vagtvirksomhederne, der har ansvaret for, at deres medarbejdere får det fornødne brush-up kursus, og status herfor skal fremgå af den årlige indberetning til Rigspolitiet, jf. herved afsnit 4.4. og bilag 1 til rapporten.

Arbejdsgruppen finder det vigtigt, at der i overgangsperioden i forbindelse med indførelse af kravet om et brush-up kursus udvises smidighed i forhold til tidspunktet for gennemførelse af kurset. Vagter, som allerede har gennemgået grunduddannelsen på det tidspunkt, hvor kravet om brush-up kursus træder i kraft, skal således ikke nødvendigvis gennemgå kurset umiddelbart herefter, men inden for et nærmere angivet tidsrum (f.eks. 2 – 4 år) efter ordningens ikrafttræden. Dermed sikres det, at vagtvirksomhederne får mulighed for intern planlægning og ikke forpligtes til at sende et større antal vagter samtidig på brush-up kursus med eventuel personalemangel til følge.

6.4. Godkendelsesproceduren, herunder udstedelse af legitimationskort

Der er i arbejdsgruppen enighed om, at den nuværende ordning, hvor legitimationskort udstedes til virksomheden i forbindelse med den enkelte vagts ansættelse, ikke fungerer optimalt, dels på grund af ekspeditionstiden i forbindelse med udstedelse af legitimationskort, dels fordi mange kort ikke bliver inddraget og indsendt til politikredsen efter ansættelsesforholdets ophør.

Arbejdsgruppen har på den baggrund drøftet muligheden for at indføre en ordning, hvorefter legitimationskortet udstedes til den enkelte vagt og ikke til virksomheden.

Dette vil indebære, at en person ikke skal have flere legitimationskort, hvis vedkommende er ansat i flere virksomheder, og det vil gøre det muligt at skifte job med hurtigt varsel uden at skulle vente på udstedelse af nyt legitimationskort.

Der skal i givet fald stilles krav om, at legitimationskortet skal bæres synligt sammen med et kort udstedt af den pågældende virksomhed. Det er herefter en betingelse for udførelse af vagtvirksomhed, at vagten er i besiddelse af såvel et personligt legitimationskort som et virksomhedskort. Ved fratræden skal arbejdsgiveren således sørge for at indkræve virksomhedskortet.

Indførelse af et personligt legitimationskort ville løse nogle af de problemer, der er knyttet til den nuværende ordning – navnlig ventetiden på udstedelse af kort – men arbejdsgruppen finder, at en ordning med personlige legitimationskort rejser andre problemstillinger, der i givet fald må afklares. Det må således overvejes, hvordan det sikres, at et legitimationskort inddrages, hvis indehaveren f.eks. bliver dømt for en lovovertrædelse, eller hvis den pågældende ikke deltager i det ovenfor nævnte obligatoriske brush-up kursus. Der må i den forbindelse tages stilling til, om der skal være en deponeringsordning for kort, der ikke længere er gyldige, men som vil kunne ”aktiveres” ved, at indehaveren tager et brush-up kursus. Endelig bemærkes, at den omstændighed, at der skal anvendes to kort – både et personligt kort og et virksomhedskort – kan medvirke til en forøgelse af mængden af kort, der er i omløb, hvilket kan forøge risikoen for uretmæssig brug.

Samlet er det arbejdsgruppens opfattelse, at de nævnte spørgsmål må overvejes nøje, inden der kan tages nærmere stilling til muligheden for at indføre en ordning med personlige legitimationskort. Der vil i givet fald skulle findes en løsningsmodel, der er enkel at administrere, og som i videst muligt omfang kan hindre misbrug af kortene.

Arbejdsgruppen finder herefter, at den nuværende ordning, hvorefter legitimationskort er knyttet til virksomheden, indtil videre bør bibeholdes. Arbejdsgruppen har på den baggrund overvejet, hvorledes den nuværende ordning kan forbedres, dels med henblik på at forkorte ekspeditionstiden i forbindelse med udstedelse af legitimationskort, dels med henblik på at sikre, at legitimationskort, der ikke længere er i brug, tilbageleveres.

For så vidt angår ekspeditionstiden for behandling af ansøgninger om godkendelse af vagter og udstedelse af legitimationskort vil Rigspolitiet foretage en nærmere undersøgelse af arbejdsgangene for at klarlægge, om der er led i sagsbehandlingen, som kan udføres mere enkelt eller eventuelt helt skæres væk. I den forbindelse kan bl.a. ses på sagsgangene i forbindelse med modtagelse af betaling for legitimationskortet og ved opdatering i Rettighedsregisteret.

I tilfælde, hvor ansøgeren først skal gennemføre vagtuddannelsen, kan det endvidere overvejes, om der kan spares tid ved, at politiet modtager ansøgningen om legitimationskort, allerede når uddannelsen påbegyndes.

Vedrørende begrænsning af antallet af legitimationskort, der ikke længere er brug, henvises til det anførte i afsnit 4.4. om indførelse af en pligt til at afgive årlig ind-

beretning. Der skal i den forbindelse gives oplysning om, hvilke medarbejdere der er fratrukket i årets løb og om indsendelse af deres legitimationskort.

Der henvises endvidere til afsnit 8.2. om politiets kontrol.

7. Politiets kontrol med autoriserede vagtvirksomheder og deres personale

I forbindelse med ansøgningen om autorisation giver autorisationsindehaveren eller et selskabs direktører og bestyrelsesmedlemmer samtykke til, at politiet i hele godkendelsesperioden kan indhente oplysninger fra CPR- og Kriminalregistret samt oplysninger fra afgiftsmyndigheder og civile pengeinstitutter mv. om virksomhedens og ansøgerens økonomiske forhold, ligesom der gives samtykke til, at der sker opdatering i Det Centrale Rettighedsregister.

Tilsvarende giver den ansatte i forbindelse med ansøgningen om godkendelse til udøvelse af vagtvirksomhed sit samtykke til, at politiet i hele godkendelsesperioden kan indhente oplysninger fra CPR- og Kriminalregistret, ligesom der gives samtykke til, at der sker opdatering i Rettighedsregisteret.

Opdateringen i Rettighedsregistret indebærer, at Rigspolitiet modtager underretning, hvis autorisationsindehaveren/direktører eller bestyrelsesmedlemmer bliver sigtet eller straffet for en lovovertrædelse. Rigspolitiet har på den baggrund mulighed for løbende at vurdere, om de pågældende fortsat opfylder betingelserne for at opnå en autorisation.

Tilsvarende modtager den lokale politikreds underretning, hvis en ansat bliver sigtet eller straffet for en lovovertrædelse, og politikredsen vurderer på den baggrund, om den ansatte fortsat opfylder betingelserne for godkendelse til ansættelse i en vagtvirksomhed.

Det følger endvidere af vagtvirksomhedslovens § 19, at politiet til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation har adgang til en vagtvirksomheds forretningslokaler, forretningsbøger og –papirer for at føre det nødvendige tilsyn med virksomhedens udøvelse.

I praksis udnytter politikredsene alene muligheden for at foretage uanmeldte besøg i vagtvirksomhederne i begrænset omfang og navnlig ved konkret mistanke om f.eks. manglende overholdelse af reglerne i vagtvirksomhedsloven.

Som anført i afsnit 3.5. og 5.5. følger det af § 14 i vagtvirksomhedsloven, at en autorisation af en vagtvirksomhed og en godkendelse af en ansættelse i en vagtvirksomhed kan tilbagekaldes. Forudsætningen herfor er, at autorisationens inde-

haver eller den ansatte har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkår for autorisation eller godkendelse eller af bestemmelser fastsat i henhold til loven. Det samme gælder, hvis betingelserne for meddelelse af autorisation eller godkendelse ikke længere er til stede, jf. § 14, stk. 1, 2. pkt.

Det er Rigspolitiet, der træffer afgørelse om tilbagekaldelse af en autorisation, jf. vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 3. Den lokale politikreds træffer afgørelse om tilbagekaldelse af en godkendelse, jf. vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 8.

8. Arbejdsgruppens overvejelser vedrørende politiets kontrol med autoriserede vagtvirksomheder og deres personale

8.1. Indledning

Indledningsvis bemærkes, at spørgsmålet om kontrol skal ses i sammenhæng med mulighederne i de gældende regler for tilbagekaldelse af henholdsvis autorisation og godkendelse.

Arbejdsgruppen har i forbindelse med sine overvejelser navnlig fokuseret på, hvordan det bedst muligt sikres, at autoriserede vagtvirksomheder og godkendte vagter fortsat er egnede til at udøve vagtvirksomhed, og at virksomheden udøves på forsvarlig vis.

Arbejdsgruppen finder det i den forbindelse af afgørende betydning, at politiet får mulighed for at opnå bedre kendskab til vagtvirksomhedernes drift og virksomhedernes medarbejdere. Dette vil forbedre politiets mulighed for at vurdere virksomhederne og medarbejderne, herunder at udbygge grundlaget for eventuelle tilbagekaldelser af autorisation og godkendelse.

8.2. Løbende kontrol med vagtvirksomheder

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der er behov for at etablere en fast kontrolordning, således at det sikres, at vagtvirksomhederne efter meddelelse af autorisation fortsat opfylder deres forpligtelser i henhold til vagtvirksomhedsloven. Som nævnt under afsnit 4.4. er det arbejdsgruppens opfattelse, at dette mest effektivt vil kunne ske ved at indføre et krav om årlig indberetning til Rigspolitiet.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at et vilkår om årlig indberetning – udover at skærpe virksomhedens opmærksomhed og ansvarlighed – i høj grad vil forbedre politiets muligheder for at kontrollere, at en vagtvirksomhed fortsat opfylder kravene. Samtidig vil en sådan årlig indberetning være et væsentligt bidrag til at skabe et overblik over vagtbranchen, herunder antallet af ansatte.

Der henvises til det udkast til indberetningsskema, der er vedlagt som bilag 1 til rapporten.

Den årlige indberetningsordning vil være suppleret af politiets mulighed for at foretage uanmeldt kontrol af en virksomhed. Uanmeldt kontrol vil navnlig være relevant i tilfælde af konkret mistanke om f.eks. overtrædelse af reglerne i vagt-
virksomhedsloven eller vilkår i autorisationen, som ikke umiddelbart vil fremgå af det årlige indberetningsskema.

Det er generelt arbejdsgruppens opfattelse, at indførelse af en ordning med årlige indberetninger må antages at medføre, at behovet for uanmeldte kontrolbesøg bliver mindre.

For så vidt angår virksomheder, der udfører værditransporter eller anden værdihåndtering, udarbejdede Rigspolitiet i december 2008 nogle overordnede anbefalinger vedrørende sikring af værdicentre mv. Politiets kontrol med sådanne virksomheder vil således typisk kunne bestå i en vurdering af, om disse anbefalinger efterleves i fornødent omfang. Der henvises i øvrigt til det under afsnit 4.4. anførte om Nationalbankens overvejelser om at indføre en branchestandard på dette område.

For så vidt angår kontrolcentraler vil vejledningen om godkendelse af disse kunne danne grundlag for politiets kontrol med denne type vagtvirksomhed.

Arbejdsgruppen forudsætter, at det fremover i forbindelse med meddelelse af autorisation oplyses overfor vagtvirksomhederne, at uanmeldte kontrolbesøg kan forekomme. Dette må antages generelt at medvirke til en skærpelse af virksomhedernes opmærksomhed på at overholde vilkår mv.

8.3. Kontrol i forbindelse med fornyelse af autorisation

Autorisation til at udøve vagtvirksomhed meddeles for et tidsrum af højst 5 år, jf. vagtvirksomhedslovens § 5, stk. 1, idet autorisation dog kan meddeles for en kortere periode, hvis det konkret vurderes, at der er behov for at foretage en fornyet vurdering af virksomheden efter en kortere periode.

I forbindelse med vurderingen af en ansøgning om fornyelse af en autorisation vil de af virksomheden foretagne årlige indberetninger indgå som en del af Rigspolitiets vurderingsgrundlag. Det vil således kunne tages i betragtning, om en virksomhed løbende har opfyldt sin indberetningspligt på fuld tilstrækkelig vis, og en manglende opfyldelse heraf vil kunne resultere i et afslag på fornyelse af autorisation, eller at autorisation meddeles for en kortere periode end de sædvanlige 5 år.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at gentagne grove tilsidesættelser af vilkåret om indberetningspligt som udgangspunkt bør veje tungt ved vurderingen af en ansøgning om fornyelse af autorisation. Vedrørende den nærmere procedure for fornyelse og om betingelserne i øvrigt for at meddele afslag på fornyelse (dvs. tilbagekaldelse) af en autorisation, henvises til det anførte i afsnit 3.4.

Ved indførelse af en årlig indberetningsordning for vagtvirksomhederne sikres endvidere, at politiet løbende bliver orienteret om virksomhedens medarbejdere, herunder at den enkelte medarbejder har gennemført den fornødne uddannelse. Vagtvirksomhederne skal endvidere i forbindelse med indberetningen afgive oplysning om fratrådt personale og bekræfte inddragelsen af de pågældendes virksomhedskort.

8.4. Certificerede vagtvirksomheder

Der er en del virksomheder, som er blevet ISO-certificerede som vagtvirksomheder. Dette indebærer, at virksomhederne bliver kontrolleret gennem certificeringsorganet for at kunne opretholde deres certificering.

Arbejdsgruppen finder derfor, at disse virksomheder kan nøjes med en mindre omfattende kontrol end ikke-certificerede virksomheder, således at der ikke bliver tale om dobbelt kontrol. F.eks. kan krav om dokumentation af arbejds gange udelades i det omfang den certificerede virksomheds arbejds gange i forvejen er tilstrækkeligt dokumenteret, ligesom der vil være mindre behov for uanmeldte kontrolbesøg.

8.5. Kontrol med vagtpersonale

Det følger af § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen om vagtvirksomhed, at virksomhedens personale under udførelsen af vagtvirksomhed altid skal være i besiddelse af et personlegitimationskort. Det fremgår endvidere af § 12, stk. 2, at personlegitimationskortet skal vises på forlangende.

Rigspolitiet har tidligere i anden sammenhæng henstillet til politikredsene, at der i tilfælde, hvor politiet kommer i kontakt med vagtvirksomhedens personale, foretages kontrol af, at de personer, der udfører vagtvirksomhed, er godkendt hertil og er i besiddelse af gyldigt legitimationskort.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at dette bør indskærpes overfor politikredsene, idet det samtidig fra vagtbranchens side skal tilkendegives overfor vagtvirksomhederne og deres personale, at en sådan "kontrol" som følge af en gensidig overenskomst mellem vagtbranchen og politiet er en naturlig procedure, når politiet kommer i kontakt med udøvere af vagtvirksomhed.

8.6. Aflevering af legitimationskort

Efter § 12, stk. 3, i bekendtgørelsen om vagtvirksomhed skal vagtvirksomheden, når et ansættelsesforhold ophører, senest 8 dage efter ansættelsesforholdets ophør sende den pågældende medarbejders personlegitimationskort til den politikreds, der har godkendt den pågældende, med oplysning om fratrædelsesdatoen.

I praksis har denne ordning fungeret mindre godt, idet mange legitimationskort ikke bliver sendt tilbage til politikredsen, f.eks. fordi vagtvirksomheden er gået konkurs el.lign. Der eksisterer derfor mange vagtkort, som ikke er i brug, hvilket medfører risiko for misbrug.

Såfremt der indføres en ordning, hvorefter legitimationskort skal fornyes hvert tredje år, vil der stadig være risiko for, at kort, der ikke længere er gyldige, er i omløb og kan misbruges. Arbejdsgruppen finder derfor, at det i forbindelse med indførelse af en sådan ordning tillige må sikres, at der er fastsat procedurer mv. for indlevering af sådanne legitimationskort, jf. herved også afsnit 6.4.

Det må endvidere i højere grad sikres, at vagtvirksomhederne sørger for at indkræve virksomhedskortet, når en medarbejder fratræder sin stilling. Det skal således fremgå af vagtvirksomhedens årlige indberetning, hvilke medarbejdere der har forladt virksomheden, ligesom virksomheden skal afgive erklæring om, at virksomhedskort er inddraget. Politiet får herved mulighed for løbende at kontrollere virksomhedernes tilbagelevering af kortene.

9. Arbejdsgruppens forslag til ændring af bekendtgørelse om vagtvirksomhed, mv.

9.1. Forslag til ændring af bekendtgørelsen om vagtvirksomhed

§ 1

I bekendtgørelse nr. 1564 af 20. december 2007 om vagtvirksomhed foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 2 - 3:

”Stk. 2. Til brug for behandlingen af en ansøgning om autorisation skal virksomheden afgive oplysninger om selskabets forhold samt om personkredsen nævnt i

§§ 3 og 4 i lov om vagtvirksomhed. Virksomheden skal endvidere indsende en serviceattest fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 3. Det er som udgangspunkt en forudsætning for at meddele autorisation til vagtvirksomhed, at personer omfattet af lov om vagtvirksomhed §§ 3 og 4 ikke er dømt for volds- eller berigelseskriminalitet eller overtrædelse af våbenlovgivningen eller lovgivningen om euforiserende stoffer. Ved vurderingen lægges i øvrigt vægt på, om det findes antageligt, at den pågældende vil kunne udøve vagtvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.”

2. § 2, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

”Der kan herunder fastsættes vilkår om fast forretningssted, virksomhedens udstyr og køretøjer, personalets udrustning og uniformering samt om indsendelse af årlige indberetninger om virksomhedens forhold.”

3. I § 5 indsættes som stk. 2:

”Stk. 2. Det er som udgangspunkt en forudsætning, at den pågældende ikke er dømt for volds- eller berigelseskriminalitet eller overtrædelse af våbenlovgivningen eller lovgivningen om euforiserende stoffer. Det er endvidere en forudsætning, at den pågældende ikke i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.”

[**4.** I § 9 indsættes som stk. 2:

”Stk. 2. Vagtpersonale, der skal udføre værditransport, skal endvidere have gennemført kurset...”]

[**5.** § 12, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

”Stk. 2. Personlegitimationskort udstedes for en periode af 3 år regnet fra det tidspunkt, hvor den pågældende er godkendt, jf. § 5, eller fra det tidspunkt, hvor legitimationskortet senest er fornyet.

Stk. 3. Det er en betingelse for fornyelse af et personlegitimationskort, at den pågældende inden for de seneste 3 måneder har gennemført kurset]

Stk. 4. Personlegitimationskortet skal bæres synligt. Navn mv. på den pågældende vagt behøver dog ikke at være synligt. Såfremt ganske særlige grunde taler herfor, kan politidirektøren i den politikreds, hvor vagtvirksomheden skal udøves, give tilladelse til, at bestemte ansatte under udførelsen af nærmere angivne opgaver ikke bærer legitimationskortet synligt.”

[§ 12, stk. 3, bliver herefter § 12, stk. 5.]

6. I alle bestemmelser ændres ”Rigspolitichefen” til ”Rigspolitiet”.

Side 36

(Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser)

Det bemærkes, at gennemførelse af de bestemmelser, der er markeret med [], kræver yderligere forberedelse, jf. også afsnit 9.2.

9.2. Yderligere tiltag

Arbejdsgruppen foreslår herudover en række yderligere tiltag, der forudsættes iværksat i forbindelse med ændring af bekendtgørelsen eller forud herfor:

- 1) Rigspolitiet udarbejder vejledninger til politikredsene om behandling af sager om autorisation til vagtvirksomhed og om godkendelse af vagtpersonale, jf. afsnit 4.2.3. og afsnit 6.2. Samtidig henledes kredsenes opmærksomhed på muligheden for at foretage uanmeldte kontrolbesøg hos vagtvirksomhederne.
- 2) Rigspolitiet lægger oplysninger om de nærmere betingelser for at opnå henholdsvis autorisation og godkendelse som vagt ud på hjemmesiden www.politi.dk.
- 3) Rigspolitiet foretager en nærmere gennemgang af proceduren i forbindelse med godkendelse af vagter med henblik på at søge at forkorte sagsbehandlingstiden fra ansøgning om godkendelse indgives, og indtil legitimationskort udleveres.
- 4) Der arbejdes videre med en fornyelse af indholdet af AMU-kurset grundkursus for vagtfunktionærer (grundlæggende vagt), et obligatorisk kursus for vagter, der skal udføre værditransport, samt et brush-up kursus, jf. afsnit 6.3.
- 5) Rigspolitiet og vagtbranchen melder ud til henholdsvis politipersonale og vagtpersonale, at det er fast procedure, at der i tilfælde, hvor politiet kommer i kontakt med vagtvirksomhedernes personale, skal foretages kontrol af, at de personer, der udfører vagtvirksomhed, er i besiddelse af et gyldigt legitimationskort.
- 6) Med henblik på en eventuel forelæggelse for Arbejdstilsynet arbejder vagtbranchen videre med overvejelserne om at indføre krav om, at alle vagter skal udstyres med overfaldsalarm mv.
- 7) Arbejdet med indførelse af en branchestandard for værdihåndtering og værditransport følges med henblik på indarbejdelse af bestemmelser herom i reglerne om vagtvirksomhed.

10. Arbejdsgruppens overvejelser om behov for ændringer i lov om vagtvirksomhed

10.1. Indledning

Justitsministeriet har i forbindelse med nedsættelsen af arbejdsgruppen forudsat, at arbejdsgruppen ved sit oplæg holder sig inden for den gældende lov om vagtvirksomhed. Arbejdsgruppens endelige oplæg, jf. afsnit 9, indeholder derfor alene forslag til ændringer, som kan rummes inden for loven og gennemføres ved ændring af den gældende bekendtgørelse, ved udsendelse af interne retningslinier til politikredsene samt ved andre tiltag.

Arbejdsgruppen har imidlertid drøftet en række forhold, som yderligere kunne foreslås ændret, men hvor en ændring efter arbejdsgruppens opfattelse skal eller bør foretages ved at ændre den gældende lov.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse også lagt vægt på, at en moderne lovgivning om vagtvirksomhed – i lighed med de nye regler i Norge – bør varetage bredere hensyn, herunder hensynet til de borgere, der kommer i kontakt med vagtvirksomhederne, og hensynet til generelt at sikre en høj standard inden for branchen.

I det følgende gennemgås de emner, som efter arbejdsgruppens opfattelse bør indgå i de efterfølgende drøftelser med Justitsministeriet om eventuelle ændringer af lov om vagtvirksomhed.

10.2. Egne vagter og vagtvirksomhed udøvet af statslig eller kommunal myndighed

Det følger af vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 2, at ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed samt vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, kun er omfattet af reglerne om vagtvirksomhed i det omfang, det bestemmes af justitsministeren. Dette betyder, at en virksomheds egne ansatte vagter som udgangspunkt ikke er omfattet af reglerne om vagtvirksomhed. Dette gælder tillige med visse undtagelser vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, jf. vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 2, og vagtbekendtgørelsens § 26, stk. 1 og 2.

Betragtninger vedrørende den gældende retstilstand samt hensyn, der kunne tale for at lade virksomheder og myndigheders anvendelse af egne vagter være omfattet af vagtvirksomhedsloven, er indeholdt i notat af 27. oktober 2009, som er udarbejdet af vagtbranchen. Notatet er vedlagt som bilag 3 til arbejdsgruppens rapport.

Det bemærkes, at bestemmelsen i vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 2, indeholder hjemmel til, at justitsministeren ved bekendtgørelse kan bestemme, at ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed og vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed – eller visse former for sådan vagtvirksomhed - helt eller delvis skal være omfattet af loven.

Udover bestemmelsen i vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 26 (vedrørende erhvervsmæssig vagtvirksomhed, der udføres af statslig eller kommunal myndighed) ses denne hjemmel imidlertid ikke at være udnyttet i de næsten 23 år, loven har været i kraft.

På den baggrund – og under hensyn til, at en ændring vil have konsekvenser for en lang række virksomheder og myndigheder, der i dag benytter sig af egne vagter – er det arbejdsgruppens opfattelse, at en sådan ændring af den gældende retstilstand i givet fald bør ske ved en lovændring.

10.3. Betydningen af virksomhedens forhold, herunder gæld til det offentlige, i forbindelse med behandling af ansøgning om autorisation, mv.

Efter vagtvirksomhedslovens §§ 3 og 4 er det en forudsætning, at den personkreds, der tegner en vagtvirksomhed, opfylder en række betingelser med hensyn til vandel, økonomi, mv. Det samme gælder for så vidt angår tilbagekaldelse af autorisation, jf. lovens § 14.

Der er derimod ikke i loven bestemmelser, der vedrører selve virksomhedens overholdelse af vagtvirksomhedsloven eller anden lovgivning eller virksomhedens økonomi.

I praksis vil Rigspolitiet ved behandling af ansøgninger om fornyelse af autorisation - men ikke ved behandlingen af 1. gangsansøgninger - lægge vægt på sådanne oplysninger.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der bør etableres udtrykkelig hjemmel til at lægge vægt på en virksomheds forhold i forbindelse med behandling af ansøgning om autorisation og i tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om tilbagekaldelse af en autorisation.

Dette kan f.eks. være aktuelt, hvis en virksomhed, der tidligere har opereret inden for et andet erhverv, søger om autorisation med henblik på at udvide sine aktiviteter til at omfatte vagtvirksomhed.

Det bemærkes i den forbindelse, at det efter de gældende regler er en forudsætning for afslag på eller tilbagekaldelse af en autorisation på grund af gæld til det

offentlige, at gælden hidrører fra udøvelse af vagtvirksomhed, jf. herved afsnit 3.1.

Arbejdsgruppen finder, at der i forbindelse med eventuel indførelse af hjemmel til at lægge vægt på en virksomheds forhold i forbindelse med ansøgning om autorisation, bør fastsættes bestemmelse om, at der i sådanne tilfælde også kan lægges vægt på gæld, som hidrører fra virksomhedens hidtidige aktiviteter, også selv om disse ikke omfatter vagtvirksomhed. Arbejdsgruppen finder, at oplysninger om sådan gæld kan være en god indikator for, om virksomheden bør virke inden for et erhverv, som kræver offentlig autorisation, og som kan være forbundet med håndtering af store værdier.

10.4. Aflæggelse af prøve som betingelse for at opnå autorisation til vagtvirksomhed

Som anført i afsnit 4.2.4. finder arbejdsgruppen, at det bør overvejes at indføre en prøve for ansøgere om autorisation efter samme model som næringsprøven.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at indførelse af en sådan prøve forudsætter en ændring af lov om vagtvirksomhed. Det bemærkes i den forbindelse, at bestemmelsen i vagtvirksomhedslovens § 3 må antages at indeholde en udtømmende opremsning af de krav, der kan stilles til ansøgere om autorisation. Det bemærkes endvidere, at bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 7, efter arbejdsgruppens opfattelse ikke kan antages at indeholde fornøden hjemmel til at opstille krav om aflæggelse af en prøve.

Arbejdsgruppen finder derfor, at der i loven bør indsættes hjemmel til, at justitsministeren kan fastsætte regler om aflæggelse af en prøve som betingelse for at opnå autorisation til vagtvirksomhed.

10.5. Udvidelse af muligheden for at nægte godkendelse og tilbagekalde godkendelse af vagter

Det følger af vagtvirksomhedslovens § 7, stk. 3, at godkendelse af en ansættelse kan nægtes

- 1) under de omstændigheder, der er nævnt i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, eller
- 2) såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde.

Arbejdsgruppen finder, at der bør indføres en bestemmelse i vagtvirksomhedslovens § 7, hvorefter det er en (yderligere) forudsætning for at opnå godkendelse til vagt, at den pågældende i øvrigt gør det antageligt, at han eller hun vil kunne udføre vagtvirksomhed på forsvarlig måde. Tilsvarende bør der indføres en bestemmelse i lovens § 14, hvorefter en godkendelse kan tilbagekaldes, hvis den pågældende ikke længere gør det antageligt, at vagtvirksomhed kan udføres på forsvarlig vis og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

Betingelserne for godkendelse som vagt vil herefter på dette punkt være på linje med betingelserne for at opnå autorisation. Som anført i afsnit 3.1. følger det således af vagtvirksomhedslovens § 3, stk. 1, nr. 7, at det – udover en række andre krav – er en betingelse for at opnå autorisation, at ansøgeren ”i øvrigt gør det antageligt”, at vagtvirksomheden vil blive udøvet på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen. Bestemmelsen gør det muligt efter en konkret vurdering at meddele afslag, hvis f.eks. en ansøgers vandel ikke findes tilstrækkelig god, men hvor der ikke er grundlag for at meddele afslag i medfør af § 3, stk. 1, nr. 6. Det følger endvidere af § 14, stk. 1, at en autorisation kan tilbagekaldes, hvis betingelserne for meddelelse heraf ikke længere er til stede, herunder i relation til betingelsen i § 3, stk. 1, nr. 7.

De gældende regler i vagtvirksomhedslovens § 7 medfører i praksis, at politiet til trods for kendskab til en ansøgers tvivlsomme vandel - som ikke omfatter dom for et strafbart forhold eller adfærd udvist i stilling eller erhverv – ikke kan meddele afslag på godkendelse som vagt.

Dette indebærer tillige, at det efter lovens § 14, stk. 1, alene muligt at tilbagekalde en godkendelse, hvis den pågældende er domfældt for et for vagtvirksomhedens udøvelse relevant forhold eller i øvrigt har udvist en sådan adfærd i stillingen (eller en anden relevant stilling), at der er grund til at antage, at den pågældende ikke fremover vil kunne udøve hvervet på forsvarlig vis og i overensstemmelse med god skik inden for branchen.

10.6. Betaling for autorisation og godkendelse

Det følger af vagtvirksomhedslovens § 12, stk. 1, at der for autorisation af en vagtvirksomhed betales 5.000 kr. For ændring af en meddelt autorisation betales 3.000 kr. Det følger endvidere af stk. 2, at der for udstedelse af personlegitimationskort betales 300 kr.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at de gældende betalingsbestemmelser, der blev indsat i loven i 1992, rent beløbsmæssigt ikke længere er tidssvarende, og at der således bør ske en forhøjelse af gebyrerne.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at det i den forbindelse kan overvejes at indføre en betalingsstruktur, hvorefter gebyrets størrelse fastsættes i forhold til f.eks. omfanget af autorisationen og virksomhedens aktiviteter, ligesom det kunne overvejes at lade betaling for legitimationskort indgå som en integreret del af virksomhedens gebyr.

10.7. Udvidelse af vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde

Arbejdsgruppen har kort drøftet, om andre aktiviteter end de, der er nævnt i vagtvirksomhedslovens § 1, stk. 1, bør være omfattet af reglerne i loven, herunder navnlig lovens krav til udøvernes vandel.

Vagtbranchen har i den forbindelse peget på, at sikkerhedsrådgivere er en vigtig del af vagt- og sikkerhedsindustrien. De har stor viden om sikkerhed, og kunderne sætter deres lid til, at sikkerhedsrådgiveren hjælper dem med sikkerheden. Sikkerhedsrådgiveren bliver bekendt med meget intime detaljer om organisationens sikkerhed og har mulighed for, hvis vedkommende vil det, at kompromittere sikkerheden hos organisationen qua det kendskab, han eller hun har hertil. Derfor kan sikkerhedsrådgiveren blive et ganske kritisk punkt for organisationens egen sikkerhed. Vagtvirksomhedsloven omfatter i dag alene de former for virksomhed, der er opregnet i lovens § 1, stk. 1. På grund af den centrale rolle, sikkerhedsrådgiverne spiller for kundernes sikkerhedsniveau, bør også de omfattes af vagtloven. Sikkerhedsrådgiveren er en central del af vagt- og sikkerhedsindustrien og er den, som ganske ofte forbereder en organisation på forskellige sikkerhedsforanstaltninger, som efterfølgende kræver leverandører, som typisk er omfattet af vagtloven.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at spørgsmålet om at udvide vagtvirksomhedslovens anvendelsesområde til - helt eller delvis - at omfatte f.eks. sikkerhedsrådgivere bør indgå i drøftelserne om en eventuel ændring af vagtvirksomhedsloven.

